

Fischer (KF):

Vi er i den konservative folketingsgruppe særdeles godt tilfreds med det resultat, der her er opnået på musikområdet.

Ved førstebehandlingen tilkendegav vi vilje til at se på nogle områder, hvor der er et presserende behov. Der sker nu nogle mærkbare forbedringer. Nogle får virkning allerede i år, andre til næste år. Jeg kan nævne en heltidsansat musikskolekonsulent og øget støtte til turnerende ensembler og i 1987 musikforeninger, instrumentbank, kirkekoncerter og folkemusik. Dermed kan vi tilbagevise med eftertryk, at partierne bag dette forlig ikke har forståelse for musiklivets ønsker, men vi kan naturligvis ikke undlade at tage hensyn til samfundsøkonomien.

Ingerlise Koefoed (SF):

Den dag det blev kendt, at den daværende kulturminister ikke havde i sinde at fremsætte et forslag om ændring af musikloven i år, var der møde ovre på musikkonservatoriet, og dér blev det diskuteret meget, hvordan man skulle klare denne sag. Ordføreren for det radikale venstre, hr. Bernhard Baunsgaard, forsikrede for første, men absolut ikke for sidste gang i den tid, vi har diskuteret musiklov, at det drejede sig ikke for ham om at bevilge 12 mill. kr. i 1987 til musikloven, for det kunne han sagtens være med til, men det drejede sig om, at han var bange for, at man ikke kunne nå at blive færdig med musikloven.

Siden skiftede hr. Bernhard Baunsgaard lidt signaler og udtalte, at nu kunne vi tage en del af musiklovsrevisionen her før sommerferien, og så kunne vi tage resten efter sommerferien, sådan at en revideret musiklov ville kunne træde i kraft den 1. januar 1987, og sådan at der uden for kulturministeriets rammer ville blive bevilget de nødvendige penge – det var de 12 mill. kr., så vidt man nu kunne forstå – på finansloven for 1987 til musiklovsrevisionen.

Den blinde tillid, som hr. Søren Hansen udtrykte heroppe om, at det her nok bare er en begyndelse, og inden vi når den 1. januar 1987, så får vi nok resten, vil jeg tillade mig at opfatte som en form for ironi fra hr. Søren Hansens side, for jeg kan ikke tage den rigtig alvorligt.

Men jeg ville selvfølgelig være mægtig glad for, hvis hr. Bernhard Baunsgaard ville gå herop og sige, at det, jeg har sagt under debatten, mener jeg naturligvis også, og vi har inden den 1. januar 1987 en revideret musiklov, måske ikke helt, men nogenlunde i overensstemmelse med, hvad musikrådet har foreslået. Det er klart, at enhver har lov til at tage sine forbehold og komme med sine ændringer.

Det, vi får her, er smuler fra de riges bord. Der er ikke noget i vejen med de smuler, men de smager faktisk af meget lidt. Man kan være bange for, at man ved de her smuler ødelægger den helhed, der ligger i musiklovsrevisionen, at man kommer til at skævtrække musiklovsrevisionen. Jeg er meget ængstelig ved, at det sker. Jeg vil selvfølgelig ikke sige nej til, at vi bevilger i alt 1,1 mill. kr. i løbet af den sidste del af 1986 og i 1987, men jeg vil altså meget gerne have at vide af hr. Bernhard Baunsgaard, at det, han hidtil har sagt, gælder også, så vi efter sommerferien går videre med en ordentlig, gennemgribende revision af musikloven.

Hanne Severinsen (V):

Smuler fra de riges bord eller ej, det er jo i hvert fald et fremskridt. Der er nu tale om, at vi faktisk får opfyldt nogle påtrængende behov, og jeg synes i lighed med hr. Fischer, at det er glimrende, at vi nu får taget hul på nogle af de ting.

Selvfølgelig kan man da altid have nogle ønsker om endnu mere, men da vi jo samtidig er et parti, der er ansvarligt, modsat måske oppositionen, og derfor skal have økonomien til at hænge sammen, så synes jeg, det her er en udmærket begyndelse til den ændring af musikloven, som vi på et tidspunkt skal diskutere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Behandlingen af denne musiklov har jo bredt sig meget ud over det, som står i det oprindelige lovforslag fra regeringen. Man har jo blandet ind i den et lovforslag, som musikrådet har bedt os om at behandle engang herinde i folketinget. I et betænkningssbidrag er der endog blandet fyringsolie ind i spørgsmålet om musik.

Man kan ikke påstå, at ordførerne for socialdemokratiet og SF i særlig grad lægger